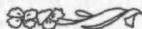

„I kaj pa delaš!“ je vzkliknil mož, „na, zdaj pa imaš, kar si iskala.“

V tem hipu je odprl grof vrata in videč, kaj se je zgodilo, je resno izpregovoril in rekel: „Ali tako izpolnjujeta mojo prepoved? Kaj nimata v izobilju jedi na mizi? Ravno prepovedana skleda vaju je tako mikala, kaj ne? Vidiš, nesrečni človek, jezil si se na Adama ter se širokoustil, da ne bi bil nikdar tako grešil kakor on. Jaz sem ti dal prav tako lahko prepoved, kakor Bog Adamu; dobro sta vedela, da vaju čaka prejšnja beda, če ne bosta poslušna, a zaman. Zategadelj nista vredna obžalovanja. Služabniki, peljite nehvaležneža iz gradu in naj mi ne prideta nikoli več pred oči!“

S solzami v očeh in vzdihovaje sta ostavila drvar in žena grad. Mož je vzel zopet sekuro v roko, tedaj že zarjavelo, jo nabrusil ter hajdi v gozd na drva. Sekal je spet kakor svoje dni, v potu svojega obraza — ali na Adama se ni več jezil.

NAŠ HIŠNI RED.

(K sliki.)

Pri nas je v navadi tak-le hišni red:

Vsak zgodaj vstani, umij se in čedno napravi!

In potlej pobožno molimo najpred.

Nato pa brž odpravimo s h kavi;
sladkórja in kruha veliko nadrobimo,
da bolje za delo in trud se okrepimo.

In ko smo tako se dobro pokrepčali,
storimo vse radi, kar starši so nam ukazali.

„Internus.“

... „sladkórja in hruha veliko nadrobimo,
da boljše za delo in trud se okrepimo.“